

Έλληνες επιστήμονες που διαπρέπουν στο εξωτερικό

/ Ομογένεια

Απαρτίζουν την ελίτ της παγκόσμιας επιστημονικής κοινότητας, στελεχώνοντας κορυφαία πανεπιστήμια και ερευνητικές δομές του εξωτερικού.

Στους τομείς τους είναι διακεκριμένα ονόματα, με σημαντικό έργο και μεγάλη συνεισφορά. Η διαδρομή τους αποκαλύπτει την αξιοσύνη του λαού μας, αυτό το έμπυχο εθνικό κεφάλαιο που συναντά τη διεθνή αναγνώριση.

Κι όμως στη χώρα τους παραμένουν εν πολλοίς άγνωστοι. Δεν είναι celebrity επιστήμονες, παρά άνθρωποι ταγμένοι στα πεδία τους που κάνουν τη διαφορά. Για όλη την ανθρωπότητα.

Οι πρωτοποριακές εργασίες τους σπουδαίες και με μεγάλη επιρροή στην

παγκόσμια **επιστήμη**. Καταξιωμένοι ακαδημαϊκοί και ερευνητές, ζουν και αναπνέουν για τη γνώση και την προαγωγή της.

Όλοι τους βραβεύτηκαν από το Ίδρυμα Μποδοσάκη το 2017 για τις εξαιρετικές τους επιδόσεις, τα βαριά βιογραφικά και τη συμβολή τους στον κλάδο που υπηρετούν με ολοκληρωμένο έργο. Για την προσφορά τους στους τομείς των θετικών επιστημών, των βιοεπιστημών, των εφαρμοσμένων και των κοινωνικών επιστημών δηλαδή.

Και όλοι τους είναι γύρω στα 45 και μέλη των συντακτικών επιτροπών των μεγαλύτερων επιστημονικών επιθεωρήσεων.

Είναι κρίμα να μην τους ξέρουμε. Ας τους γνωρίσουμε λοιπόν.

Κωνσταντίνος Αρκολάκης

Αναπληρωτής καθηγητής στο Yale, ο Αρκολάκης μελετά τη σημασία της γεωγραφίας στην οικονομική ευημερία, εστιάζοντας την έρευνά του στα οικονομικά του χώρου και τη σημασία του διεθνούς εμπορίου και της γεωγραφίας

στην οικονομική ευημερία. Η θεωρητική του προσέγγιση άπτεται της διεθνούς οικονομικής και των κοινωνικών επιστημών.

Η καινοτόμα προσέγγισή του για τη σε βάθος κατανόηση της σημασίας του παγκόσμιου εμπορίου για την οικονομική ευημερία των λαών οδήγησε σε μια σειρά μαθηματικών εργαλείων για την ανάλυση και τη λύση του ενοποιημένου μοντέλου που συνέλαβε. Το πεδίο των **οικονομικών** με το οποίο ασχολείται βρίσκει πλήθος εφαρμογών, αποτελώντας κλάδο αιχμής στις μέρες μας.

Ο Costas Arkolakis, όπως είναι γνωστός διεθνώς, γεννήθηκε το 1979 στο Αιγάλεω, φοίτησε στη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων (ΣΣΑΣ) και παράλληλα στο Οικονομικό Τμήμα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Μετά συνέχισε ως υπότροφος διδακτορικός φοιτητής στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο της Μινεσότα, αφού πρώτα παραιτήθηκε από τη ΣΣΑΣ.

Μετά το πέρας των διδακτορικών του σπουδών ξεκίνησε την καριέρα του ως επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Yale. Σε ηλικία 33 ετών έγινε αναπληρωτής καθηγητής και στα 35 του ήταν τακτικός αναπληρωτής καθηγητής. Όσο **για την ερευνητική του δουλειά**, έχει δημοσιευτεί σε έγκριτες επιθεωρήσεις, όπως τα «American Economic Review», «Journal of Political Economy» και «Quarterly Journal of Economics».

Όταν **δεν διδάσκει στο Yale** και ως επισκέπτης ερευνητής στα MIT, Princeton και Northwestern, παραδίδει διαλέξεις σε περισσότερα από 100 πανεπιστήμια και ερευνητικά ιδρύματα σε Ευρώπη, Αμερική και Ασία. Έχει τιμηθεί με πλήθος βραβείων και διακρίσεων, μεταξύ των οποίων υποτροφίες από το National Science Foundation των ΗΠΑ και το Πανεπιστήμιο Princeton.

Δομνίκη Ασημάκη

Καθηγήτρια στο περίφημο **Τεχνολογικό Ινστιτούτο της Καλιφόρνια** (Caltech), η Ασημάκη ασχολείται με τη δημιουργία ενός νέου μοντέλου αντισεισμικής προστασίας σε αστικές περιοχές. Η έρευνά της παραμένει στην πρώτη γραμμή της σεισμολογίας, καθώς έδειξε πως οι πολεοδομικοί σχεδιασμοί συνεχίζουν να αγνοούν την ενίσχυση των σεισμικών δονήσεων που μπορεί να προκαλέσει η τοπογραφία του εδάφους.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1975, αποφοίτησε από το Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και στη συνέχεια έκανε με υποτροφία μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές στο Massachusetts Institute of Technology (**MIT**). Το θέμα της διατριβής της ήταν η ανάλυση και αριθμητική προσομοίωση της ενίσχυσης των σεισμικών κραδασμών στην κορυφή κυρτών φυσικών και τεχνητών εδαφικών σχηματισμών, όπως βουνά, πρανή και αναχώματα.

Έχει εργαστεί στην École Nationale des Ponts et Chaussees στο Παρίσι, στο Imperial College του Λονδίνου, στο πλαίσιο ερευνητικού έργου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει περάσει από το University of California, Santa Barbara και το 2005 εκλέχτηκε **επίκουρη καθηγήτρια Γεωτεχνικής** στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Georgia Tech of Technology στην Ατλάντα.

Το 2010 έγινε αναπληρώτρια καθηγήτρια και στη συνέχεια καθηγήτρια στο Τμήμα

Μηχανολόγων και Πολιτικών Μηχανικών του California Institute of Technology (Caltech), όπου διδάσκει μέχρι σήμερα.

Συνεχίζει να ασχολείται ερευνητικά με την υποεκτίμηση της σεισμικής επικινδυνότητας σε περιοχές με έντονο τοπογραφικό ανάγλυφο, έχοντας δημοσιεύσει περισσότερα από 70 άρθρα σε κορυφαίες επιθεωρήσεις, παραμένοντας σημαντικό όνομα στη γεωτεχνική σεισμική μηχανική, τη μηχανική των κατασκευών, την τεχνική σεισμολογία και τη γεωφυσική. Έχει αποσπάσει πλήθος βραβείων...

Μανώλης Δερμιτζάκης

Ο 46χρονος **καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης** μελετά την ποικιλομορφία του DNA δουλεύοντας για καλύτερες διαγνώσεις και προλήψεις ασθενειών. Κορυφαίο όνομα στον τομέα των βιοεπιστημών, ο Δερμιτζάκης κατέχει την έδρα Γενετικής Louis-Jeantet στο Τμήμα Ιατρικής Γενετικής και Ανάπτυξης της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Γενεύης.

Σπούδασε βιολογία στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή πάνω στην εξελικτική βιολογία και την πληθυσμιακή γενετική στο Penn State University των ΗΠΑ. Κατόπιν εργάστηκε ως ερευνητής τόσο στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης όσο και στο Sanger Institute της Βρετανίας και σήμερα είναι, μεταξύ άλλων, και διευθυντής στο Κέντρο Γονιδιωματικής Health 2030.

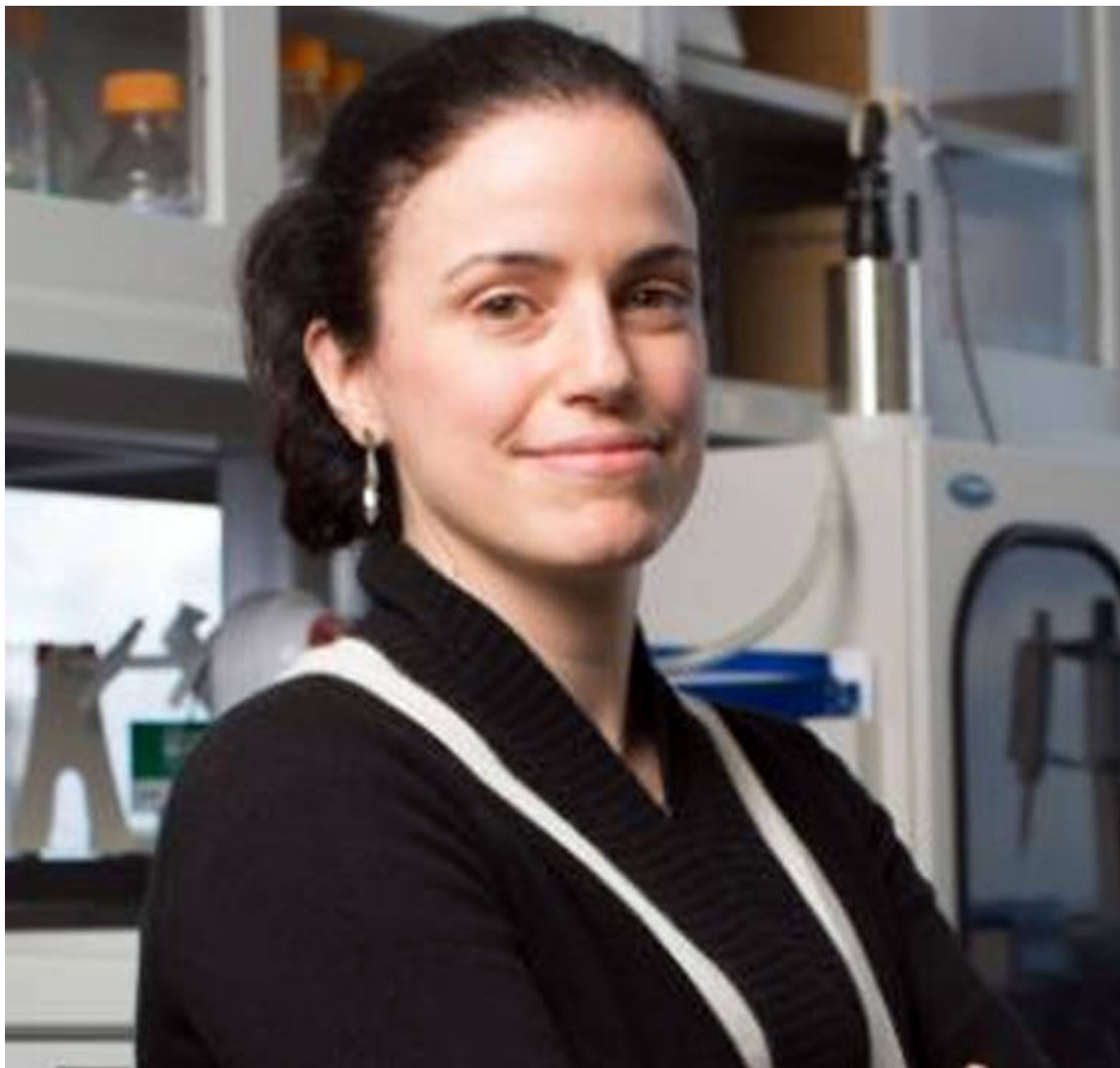
Έχει εκπονήσει περισσότερες από 160 μελέτες στον τομέα των ενδιαφερόντων του, την ανάλυση της ποικιλομορφίας του ανθρώπινου **DNA** και πώς αυτή σχετίζεται με ασθένειες και βιοδείκτες. Η έρευνά του στην παθοφυσιολογία τον έχει μετατρέψει σε έναν από τους πρωτοπόρους παγκοσμίως και τα άρθρα του τα συναντάμε στα εγκυρότερα επιστημονικά περιοδικά.

Το ερευνητικό εργαστήριό του μελετά τις μοριακές συνέπειες των πολυμορφισμών στα κύτταρα και τους ιστούς, ώστε να αποκαλυφθεί η μοριακή βάση της γενετικής προδιάθεσης διαφόρων παθήσεων.

Είναι εκλεγμένο μέλος του οργανισμού European Molecular Biology Organization (EMBO) και έχει επίσης ονομαστεί «Highly Cited Researcher» από την εταιρία Thompson Reuters το 2014, το 2015 και το 2016, στους κλάδους της γενετικής και μοριακής βιολογίας, καθώς οι επιστημονικές αναφορές στη δουλειά του ξεπερνούν τις 45.000. Ο θεσμός τον συμπεριέλαβε το 2014 στους 3.200 σπουδαιότερους επιστήμονες του πλανήτη, η δουλειά των οποίων θα επηρεάσει άμεσα τις ζωές μας στα επόμενα χρόνια.

Κατέχει θέσεις στο Εκτελεστικό Συμβούλιο του Ινστιτούτου Γενετικής και Γονιδιωματικής της Γενεύης (iGE3), στο **Ελβετικό Ινστιτούτο Βιοπληροφορικής** (SIB) και το Ίδρυμα Ιατροβιολογικών Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών (IIBEAA).

Ελίζα Κονοφάγου

Η **καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Columbia** αναζητά νέες δυνατότητες ανίχνευσης και διάγνωσης νόσων με τη βοήθεια των υπερήχων. Η ερευνητική της δράση εστιάζεται στην ανάπτυξη νέων απεικονιστικών τεχνικών για τη διάγνωση καρδιαγγειακών παθήσεων, αλλά και θεραπευτικές εφαρμογές σε ασθένειες όπως ο καρκίνος του μαστού, ο καρκίνος του παγκρέατος, το Αλτσχάιμερ και το Πάρκινσον.

Η Κονοφάγου έχει υπογράψει 170 δημοσιεύσεις και έχει στο πλούσιο ενεργητικό της πάνω από 400 παρουσιάσεις σε διεθνή συνέδρια. Ταυτοχρόνως, κατέχει και 13 πατέντες στο όνομά της, από τις οποίες ένα καλό ποσοστό έχει βρει τον δρόμο του για τις μεγαλύτερες εταιρίες του κλάδου.

Η δουλειά της χρηματοδοτείται αδιαλείπτως την τελευταία δεκαετία από το Εθνικό Ίδρυμα Υγείας των ΗΠΑ (NIH), το Ίδρυμα Ερευνών του Αμερικανικού Στρατού (DARPA) και το Εθνικό Ίδρυμα Επιστημών των ΗΠΑ (NSF). Αξίζει να σημειωθεί ότι ανήκει στο 5% των επιστημόνων της Αμερικής με τα περισσότερα **ερευνητικά κονδύλια στο όνομά της**.

Η έρευνα στο εργαστήριό της θέλει να πιέσει τα όρια των μη επεμβατικών διαγνωστικών μεθόδων, ξεπερνώντας τους περιορισμούς του κλινικού υπερήχου. Γεννημένη στο Παρίσι, η Κονοφάγου σπούδασε χημεία και φυσική στη Σορβόνη (Παρίσι 6 – Pierre et Marie Curie), εκπόνησε μεταπτυχιακές σπουδές στη βιοϊατρική τεχνολογία στο Imperial College του Λονδίνου και διδακτορικό στη βιοϊατρική τεχνολογία στο Πανεπιστήμιο του Χιούστον στο Τέξας.

Κατόπιν έκανε μεταδιδακτορικές σπουδές στην Ιατρική Σχολή του **Harvard**, όπου και πήρε θέση λέκτορα. Το 2003 εκλέχθηκε επίκουρος καθηγήτρια στο Τμήμα Βιοϊατρικής Τεχνολογίας στη Σχολή Μηχανικών και Εφαρμοσμένων Επιστημών, όπως επίσης και στο Τμήμα Ακτινολογίας του Πανεπιστημίου Columbia. Από το 2014 είναι καθηγήτρια στις ίδιες σχολές, όπου διευθύνει το Εργαστήριο Υπερήχων και Ελαστικής Απεικόνισης.

Πολυβραβευμένη από τους μεγαλύτερους επιστημονικούς οργανισμούς των ΗΠΑ αλλά και διεθνώς, μέλος σε φορείς και επιστημονικά συμβούλια, συνεχίζει την έρευνα αιχμής της το ίδιο δυναμικά...

Κυριάκος Παπαδόδημας

Ο **Έλληνας του CERN** είναι επίσης επίκουρος καθηγητής στο ολλανδικό Groningen University. Αυτό που κάνει είναι η απόπειρα της διατύπωσης μιας πιο ακριβούς θεωρίας σε σχέση με το τι συμβαίνει στο εσωτερικό των μαύρων τρυπών. Η έρευνά του στρέφεται στην κατεύθυνση της επίλυσης του πληροφοριακού παραδόξου στις μαύρες τρύπες, μια δραστηριότητα που εμπίπτει στη θεωρητική φυσική υψηλών ενεργειών.

Ο Παπαδόδημας προσπαθεί να αποκαλύψει τους φυσικούς νόμους που διέπουν το Σύμπαν στο πιο θεμελιώδες επίπεδο. Οι εργασίες του επικεντρώνονται στην ανάπτυξη της θεωρίας της κβαντικής βαρύτητας, κυρίως μέσω του πλαισίου της θεωρίας των υπερχορδών και της ολογραφίας. Έχει σημειώσει μάλιστα σημαντική πρόοδο για τη λύση του λεγόμενου «προβλήματος της πληροφορίας των μαύρων

τρυπών» που διατύπωσε ο **Στίβεν Χόκινγκ**, ένα από τα κεντρικότερα προβλήματα της κβαντικής βαρύτητας που μελετάται μανιωδώς εδώ και δεκαετίες.

Η **θεωρία που ανέπτυξε ο Παπαδόδημας** για τη θεωρητική αντίφαση των μαύρων τρυπών έτυχε μεγάλης διεθνούς αναγνώρισης, βάζοντας το όνομά του στους κορυφαίους θεωρητικούς φυσικούς των ημερών μας. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1977, αποφοίτησε από το Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών και συνέχισε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο του Harvard, από όπου έλαβε το διδακτορικό του στη θεωρητική φυσική.

Δεν σταμάτησε ποτέ να μαθαίνει και να αναλύει, με μια σειρά από μεταδιδακτορικές ερευνητικές θέσεις στο Πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ και τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Πυρηνικής Έρευνας (CERN) στη Γενεύη.

Πλέον μοιράζει τον χρόνο του μεταξύ του Πανεπιστημίου του Groningen, όπου συνεχίζει να ασχολείται με την κβαντική βαρύτητα και ολογραφία, και του CERN, όπου εργάζεται ως ερευνητής στο Τμήμα Θεωρητικής Φυσικής...

Πηγή: www.newsbeast.gr